

0.46

Rere tieden...

We leven tegenworig in rere tieden, geveerlike tieden ok. En dan bedoel ik niet, dat d'r mit al die storms zovule pannen deur de locht vliegen, of hiele kappen van de huzen wi'jen, of zwaore iekébomen op wrakkige autogies belanen. Da's allemaole ók geveerlik genog vanzels. Mar ik wol et meer hebben over hoe geveerlik as et volk veur mekere is, de iene meenske tegenover de aandere.

Ried' ie op je fietsien de straote uut, komt d'r een auto an, vuul ie nog krek dat schaampertien tegen je aachterspatbod, wo'j drie daegen laeter wakker in de Tjongerschaans... Da's et risiko van et leven in disse tied. Dat zol honderd jaor leden nooit gebeurd wezen!

No he'k d'r nog een klein betien vrede mit, as die sjefeur et 'bi'j ongelok' dee. Even de aandere kaant op keek, even niet oppaste. Dat kan! Et mag niet, mar et kan. Dat weten we allemaole. Mar hoe vaeke lees ie tegenworig niet in de kraante, dat zoe'n sjefeur dronkend was. Te diepe in et glassien keken, lazerus. Tóch in die auto stapt, tóch dat witte spatbod van die fiets niet zien....

Kiek, dat meugen we best opzet numen. Opzettelik een aander van de sokken rieden en et ziekenhuus injaegen. Dan moet d'r ok gien rechter en gien advekaot praoten van 'verzaachtende omstaandigheden', dan kan et beter 'mit veurbedochte raode' hieten. En now bin 'k dan feitelik krek waar a'k henne wol: disse rere tieden.

Slao de kraante d'r mar op nao. Lees et mar in oonze eigen Stellingwarf.

• T. de W. uut S. kreeg deensdagmorgen de schrik van zien leven. Doe hi'j in alle vroegte naor zien auto leup, die vlak veur zien deure parkeerd ston, vleug daor krek een jongkerel uut mit de radio onder de aarm. De W. wol de dief nog aachternao zitten, mar hi'j stroffelde over een peer bakstiender en brak een aankel. De pelisie het een buurtonderzoek daon, mar alle bureu sleupen nog.

• Doe G.F.H. K. zaoterdag een rittien maeken zol in zien ni'je Kedet, wol et waegentien beslist niet statten. Wat bleek? De bezinetenk was schone leeg. Leeg steulen dus. Dat moet gebeurd wezen tussen woensdag en zaoterdagmorgen. De auto het al die tied op 't zelde plakken staon in de Begoniastraote. De pelisie wil graeg weten as d'r getugen binnen, die kun dan et beste even bellen mit de bekende nummers (niet mit 06-11, dat is daor niet veur!). De pelisie daenkt trouwens, dat d'r een spoor is, mar ja, pelisies bin gien Indiaonen en dus zullen ze dat spoor ok wel nooit vienen.

Dit waren dan nog mar een peer lichte gevallegies. Mar wat daenk ie dan van: inbraaken, overvalen.... Een totaol onschuldig mannegien lat aovens zien hontien uut, kommen d'r twee jongkerels uut de struken, geven dat mannegien een geweldig pak op zien donder en wodden nooit weer aachterhaeld. Lees mar wieder: twee oolde meensken tegen de vlakke sleugen bi'j een be-roving, tienertien verkracht op weg naor schoele...

Daorum bin d'r meensken die

ve in elk geval oavens thuus, ik gao in donker de deure niet uut. Ik gao wel een peer uurties kassien kieken' (en hoevule kiezen dan veur een moord-verhael?).

Gelukkig bin d'r ok nog wel meensken, die d'r wel op uut durven en in de Stellingwarven bin ze zeker, want aandere was de Ni'jaorsaovend van de Schrieversronte niet zó goed bezocht west. Ik gao hier netuurlik gien verslag van die aovend geven, want dat heurt niet bi'j ons onderwarp. Mar ik wol jim toch vertellen, dat Hans Keuper et mit zien Aachterhoekse lieties slimme goed dee. En hi'j vertelde ok een verhaeltien, dat was van een boer. Die boer, die hadde de rogge zó mooi op et veld staon, die zee tegen zien vrouw: 'Kom es mit te kieken, hoe mooi as ónze rogge staot'. En wiels ze daor bi'j et laand staon te pochen en te beren, dwarrelt d'r in de veerte een stofwolkiën op. Dat stofwolkiën wodt groter en groter en et komt ok de hieltied dichterbi'j. En dan zien de boer en zien vrouw et al: et bin een bende Fraanse soldaoten en die jakkeren op heur peerden krek in de brette deur dat roggeveld henne.

Dan ligt d'r een flinke lappe plat, mar d'r is ok nog hiel wat overaende blegen en nao een peer daegen zegt de boer tegen zien vrouw: 'Vrouw, gao es mit te kieken naor de rogge, want ik gelove dawwe tóch nog een goeie zoemer maeken'.

En wiels ze opni'j bi'j et laand staon te pochen en te beren, dwarrelt d'r in de veerte een stofwolkiën op. Dat stofwolkiën wodt groter en groter en et komt ok de hieltied dichterbi'j. En dan zien de boer en zien vrouw et al: et bin een bende soldaoten van Oranje en die jakkeren op heur peerden krek in de lengte deur dat roggeveld henne.

Doe was er van dat hiele veld niet vule meer over bleven, mar toch nog wel hier en daor een hoekien. En nao een peer daegen zee de boer tegen zien vrouw: 'Laowwe toch nog es gaon kieken, misschien is et best nog wel de mujte weerd om die rogge te mi'jen'.

En wiels ze tegere naor et veld staon te kieken (pochen en beren was d'r niet meer bi'j), dwarrelt d'r in de veerte een stofwolkiën op. Dat stofwolkiën wodt groter en groter en et komt ok de hieltied dichterbi'j. En dan zien de boer en zien vrouw et al: et is Bommen Berend mit een koppel wild volk. Bommen Berend is een bisschop, mar et is gien breurtien van Sunterklaos'. Hi'j draeft mit zien mannen dwas deur dat leste stokkien rogge henne!

't Weren rere tieden, zo'n dikke driehonderd jaor leden...